

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 9. aprila.

Ko se zopet snide državni zbor, začne se budgetna debata. Sukala se bode letos pred vsem okrog nemško-češkega sporazumljenja in okrog verske šole. Ti dve zadevi sta pa tudi posebne važnosti, od njiju je zavisen daljni razvoj političnih razmer. Tičeta se trdi našega slovenskega naroda, zato je bode tudi naloga naših državnozbornih zastopnikov, da pri tej priliki razjasnijo naše narodno stališče glede teh vprašanj.

Kar se tiče verske šole, smo v našem listu že večkrat razkladali svoje stališče, a prišla bode prilika, da bodemo v tej zadevi še obširneje in odločneje govorili, toliko pa smo že povedali in danes zopet ponavljamo, da se s tako šolo, kakor jo namerava znana „škofovska izjava“ simpatizovati ne moremo, kajti narodu bilo bi v škodo, ko bi se hotel skriti učni smoter v šoli, ker naš narod more še le ohraniti, če bode tudi duševno napredoval.

Nikakor bi nam torej ne ugajala šola, urejena proti duhu sedanjega časa, ali pa tako, kakor bi jo bil nek čudak v stari „Soči“ rad preustrojlil in katera bi služila le nazadnjaškemu namenom.

Še manj bi pa Slovenci se mogli spoprijazniti s tem, da bi se deželnim zborom dal večji delokrog v šolskih vprašanjih. Zakaj, da bi mi Slovenci v tako spremembo ne mogli privoliti, smo že dovolj pojasnili v našem listu in danes nam ni treba tega več ponavljati. Naši zastopniki, naj bodo duhovskega ali posvetnega stanu, morajo to stališče v državnem zboru pojasniti, da bodo tudi nemški konservativci, ki žele versko šolo, vedeli, kake predloge da morejo staviti v tem oziru, če hočejo, da bodo naši poslanci glasovali zanjo.

Pa tudi glede češkonemške sprave bodo morali naši poslanci izpregovoriti v državnem zboru. Glavna napaka te sprave je, da se je in to jednodružno, brez Mladočehov, dognala le za jedno kronovino, za kronovino, v katerej bode Nemcem v korist in se ni raztegnila na kronovine, v katerih bi bila koristila tudi Slovanom. Na Moravskem, Šlezkem, Štajerskem in Koroškem naj bi Nemci smeli še nadalje zatirati slovanski element, v Galiji pa Poljaki na stene pritiskali Rusine. Pravično bi bilo, da bi se dalo primerno varstvo narodnim manjšinam v vseh kronovinah naše države. Veseli nas zato, da se sicer še ne zajamčena vest, da se hočejo Slovenci, moravski Čehi in Rusini potegniti, da se sprava raztegne na vso državo.

Mi dobro vemo, da pri letošnji budgetnej debati ne bodo ničesa dosegli, da bodo vsi njih govori le bob ob steno. A vendar nas z nekako radostjo napolnuje ta vest, ker nas naudaja nada, da bode s tem storjen začetek velikej slovanskej stranki, katera utegne blagodejno uplivati na daljši razvoj naše države.

Gotovo je, da se bode v kratkem premenilo razmerje strank v našem parlamentu, če prej ne, pa pri volitvah. Sedanja državnozborna večina se je preživela in bode v kratkem umrla za marazmom. Danes še ne moremo za gotovo reči, iz kakih elementov se bode sestavila nova večina, a pričakovati ne moremo, da bi bila za nas Slovence dosti boljše od sedanje.

Nastaja pa vprašanje, na katero stran naj se nagnejo Slovenci? Po naravnem razumu bode najbolje, da se oklenejo onih, ki imajo z njimi jednake težnje. Ker moravski in šlezki Slovani in Rusini isto tako želijo, da se sprava razširi na vso državo, kakor mi, je najbolje, da z njimi slovanski poslanci osnujejo posebno slovansko stranko, katera bi že davno bila jedini pravi pot.

To je tem naravnejše, ker Moravci ne bodo mogli dalje vkupe hoditi s Staročehi, ki so jih zatajili pri pogajanjih na Dunaji. Glavna točka programa nove stranke bi bila: izvedenje narodne enakopravnosti.

V kratkem bi se pa tudi Mladočehi pridružili novemu slovanskemu klubu, ker bi videli, da sami ničesa ne dosežejo in pa da čas za uresničenje čeških zgodovinskih prav ni ugoden. Njim itak za ta korak drugega treba ne bode, nego da se povrnejo k svojemu prvotnemu programu. — Saj je znano, da dr. Gregor in tovariši sprva neso bili baš posebno vneti za zgodovinsko pravo.

Nova slovanska stranka bi obsežala razen Poljakov vse slovanske elemente cele države, kajti Staročehi bode itak, kakor se kaže, kmalu zginili

s političnega poprišča, češki veleposestniki se pa k Slovanom še prištevati ne morejo.

Ker bode nova državnozborna večina gotovo le umetno sestavljena, ne bode stalna. Prišle bodo nove premembe, pri katerih se bode nova stranka gotovo jemala v poštev in bode lahko mnogo storila za Slovanstvo. Dolžnost naših zastopnikov bode torej, delati na to, da se nova stranka, za katero se bode položil temelj pri letošnji budgetnej debati, tudi tako naravno razvije, in če bodo k temu kaj pripomogli slovanski poslanci, imeli bodo lahko vest, ker bodo vedeli, da so storili svojo dolžnost!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 9. aprila.

Razveljavljenje volitve žida Auspitza.

Nemški listi se še vedno jezijo, da je državni zbor razveljavil volitev žida Auspitza, posebno se srdijo na Poljake, ki se glasovanja neso udeležili, če tudi tudi so poprej v klubu bili sklenili, da bodo glasovali za odobrenje te volitve. Levičarji so pa sami nekoliko zakrivili, da Auspitzova volitev ni bila potrjena, kajti nad 30 jih je manjkalo pri glasovanju. Auspitz je nekda jako nevoljen na svoje pristase, da so ga pustili na cedilu, to tembolj, ker je on slednje leto žrtvoval kakih 60.000 gld. za interese nemške stranke. Hoče se sedaj baje odtegniti javnemu življenju. S tem je pa za Nemce izgubljen Mikulovski volilni okraj, ker ne zmagajo z družim kandidatom, kateri ne more toliko dati za volilne agitacije. Seveda bodo si na vse pretege prizadevali, da pregovoré Auspitza, da zopet prevzame kandidaturu.

Vodja namestniškega oddelka v Tridentu dvorni svetnik vitez Rung in njegov tajnik vitez Zambelli pojmeta v kratkem v pokoj. Rungov naslednik bode baje namestniški svetnik v Trstu grof Benedikt Giovanelli, vsaj jako prizadeva si ta uradnik, da bi dobil to važno mesto. „Tiroler Stimmen“ pa s tem kandidatom neso zadovoljne, ker pripada k liberalnej avstrijski stranki. Laški nacionalci bi ne marali zanj, konservativci pa tudi ne in bi torej ne imel nobene opore mej prebivalstvom. Seveda konservativni list želi, da bi na to mesto prišel kak konservativec, ki bi pripomogel konservativcem do večjega upliva v italijanskih krajih Tirolske.

LISTEK.

Najgrozovitejša muka peklenska.

(Spisal Catulle Mendès; prevel Vinko.)

I.

Nekega dne prišla je v peklo duša, tako grozno obložena z grehi — umeje se, da je bila duša moška, dame moje, — da je bil kralj satan v največji zadregi: naj je namreč še toliko premišljeval, ni mogel priti na to, kako peklensko muko bi iznašel, da bi jo kaznoval. Kajti od tistih muk, ki spadajo v peklenski tedenski repertoar, moral se je v tem slučaju brez dvojbe odstraniti. Kotli, napolnjeni z raztopljenim svinčcem, žareče senéne vile, razbeljena tla od kovine, postelje z iglami, z gadi napolnene kopeli — vse to dobro služi pri vsakdanjih krvavih ali nekrvavih zločinih. A tukaj uporabiti jedno iz teh kaznj, — to bi bilo znamenje najslabšega ukusa... Kaj je tisti mož, v katerem je bila ta duša, na zemlji zagrešil toli nečuvnega? Je li bil izdajalec, kojega mračni nravi se ne zdi zaničevanja vredno, izdajati čast svojega očeta in življenje najdražjega prijatelja, in kateri to čast in

to življenje tudi v istini izdaja, ako mu plačaš za to? Je li bil jeden tistih demonskih mož, ki vzbujajo v ženskah ljubezen, samo da jim stró srce, ker spomin na poljube ljubičine tem grozovitnikom ni sladak, ako ni združen s spominom na njih solze? Je li na posebno strašen način lagal, kradel, goljufal, moril? Ali — v istini zločin, še bolj vreden proklestva! morebiti je preživel vse dolge dni življenja svojega, ne da bi ljubil verže ali glasbo, ne da bi se vsaj jedenkrat čutil osrečenega o vonjavici cvetic? Zgodovina nam o tem ni poročila nič določnega, za gotovo se more torej reči samo to, da je bil vreden pogube, daleč preko vsega, kar se dá misliti.

In zategadel je bil satan, kakor sem že omenil, v grozni zadregi. Poleg tega je imel baš ta čas dosti uzrokov misliti, da gori v nebesih delj časa sumijo, da je malomaren in len; nekaj serafimov, katerim je bilo izročeno nadzorstvo nad izvrševanjem kazni v peklju, poudarjalo je celo v svojih poročilih — to mu je bilo dobro znano, — da bi izvrševalec nebeških kazenskih razsodb moral biti angelj preskušene čistosti, ne pa demon, na katerega vedno leti sumnja, da je preizpregledljiv, ker mora kaznovati tiste grehe, s katerimi je sam

naudihnil grešnika; sokrivec je vedno presočuten krvnik. Nujna potreba je torej bila, da hudobec v tem slučaju pokaže svojo neomadeževano gorečnost ter ustanovi grozovit izgled. To je lepo rečeno: „grozovit izgled.“ A kako? No, za vraga, kako?...

In satan je sedel tu, čelo od strani nagubano, ter si belil glavo. A našel ni ničesar — vsaj muke ne, katera bi se v istini mogla imenovati to, kar je imela biti: brezmejna, in nenavadna, od mode ne še zavržena, in duhovita, — taka, kakor bi jo potreboval, da bi si znova pridobil zaupanje nebeskih krogov. Hoteč se uvesti nekoliko v razpoloženje, vzel je v roko Danteja ter čital nekaj spevov „Pekla!“ Knjigo odloži ter zmaje z ramami. Rakom naj gre žvižgat, ta stihotvorec! Kaj ta o tem umeje! To naj bodo peklenske muke: svinčeno halo nositi, v krvavem jezeru plavati, zaprt biti pod drevesno skorjo, od stopinje do stopinje plezati po lestvi svojih grozodejstev, mati biti in mlada ostati in zraven gledati, kako novorojeni sin postaja stoleten sivec, star, vel in gubast. Peklenske muke! To ni družega kot božanje! Rajši bi pogubljenec kar povabil, naj se iztegnejo na kipečih otomanih, obsipal jih potem s cveticami ter velel k nogam poklekni mu sužnjem, ki gibljejo z dišečimi pahljači ter v

Volitve za srbski cerkveni kongres

se sedaj vrše. Na Hrvatskem povsod zmaga opozicija. Propa je vse korifeje vladne stranke, mej drugimi najboljši banovi privrženci sekcijski svetnik Stanković, veliki župan Kušević in Stevo Popović. Ker so tudi na Ogerskem v več krajih volitve za opozicijo ugodno izpale, je pričakovati, da bode izbran patrijarhom kandidat opozicije. Seveda s tem še ni vse pridobljeno, ker vlada bi zopet utegnila proti volji naroda koga uriniti, kakor je bila Andjelica

Vnanje države.

Slovanske šole v Italiji.

Župnik Valussi zahteva javno v „Giornale di Udine“, da se osnujejo slovanske šole in tudi stolice za slovansko literaturo. Ker v Italiji biva mnogo Slovencev, bilo bi želeli, da bi se vlada ozirala na to željo. Seveda mnogo upanja ni, da bi se ta želja uresničila glede slovanskih šol. Kar se pa tiče stolic za slovansko slovstvo, je pa omeniti, da so se že osnovala na mnogih italijanskih vseučiliščih. Italijani spoznavajo važnost slovanstva in obračajo vedno več pozornosti slovanskemu slovstvu. Slovenci v Italiji bodo pa tudi morali sami začeti odločno zahtevati slovanskih šol, če hočejo, da jih dobe. Nekoliko bodo pa morali tudi drugi Slovenci z razširjenjem knjig mej beneške Slovence pospeševati narodno zavest mej tem delom slovenskega naroda. Vsekako je pa Valussijev korak veselo znamenje, ker kaže, da še mej beneškimi Slovenci ni zginila narodna zavest.

Bolgarske trgovinske pogodbe.

Ko potekó turške trgovinske pogodbe drugo leto, pridobila si bode Bolgarija večjo samostojnost v narodnogospodarskem oziru. Sklenila bode sama trgovinske pogodbe. Z Anglijo in Nemčijo je trgovinsko pogodbo že sklenila in se sedaj pogaja z Avstrijo. Da bode Italija sklenila trgovinsko pogodbo z Bolgarijo, ni dvojiti. Tem velevlastem se bode pa pridružilo še več manjših držav, ki bodo sklenile z Bolgarijo take pogodbe. Rustija seveda sedaj trgovinske pogodbe z Bolgari ne bode sklepala, sicer je pa izvoz ruskega blaga v balkanske pokrajine vzlic Gagarinovej parobrodski družbi še vedno tako nezadosten, da bi v gospodarskem oziru trgovinska pogodba z Rusijo ne imela posebne važnosti. Večje važnosti bi bila seveda v političnem oziru. Francija je pa sedaj itak vse trgovinske pogodbe odpovedala in se še ne ve, kdaj da bode nove sklepala, ker v tej zadevi v zbornici ni jednosti. Zatorej tudi ni pričakovati, da bi Francozi z Bolgari kmalu trgovinsko pogodbo sklenili, če bi tudi ne imeli družih političnih pomislov.

Marzinijev spomenik

sklenili so postaviti v Italiji na državne stroške. S tem korakom je hotel Crispi izvit opoziciji važno orožje iz rok in si pridobiti večjo popularnost. Kralj je 100 000 lir podaril za ta spomenik, dasi je bil Marzini republikan. Republikanska in socijalistična stranka pa s tem sklepom ni zadovoljna, ker to ne gre, da bi monarhija postavila Marziniju spomenik. Temu domoljubu mora postaviti spomenik narod sam. Republikani torej zahtevajo, da se kralju vrne onih 100 000 lir, katere je podaril za ta spomenik in se začne nabiranje mej narodom. V kratkem bodo republikani začeli sklicevati tabore, na katerih bodo govorili proti temu, da bi monarhisti zlorabili v svoje namene Marzinijev spomenik. Začele se bodo torej za vlado kaj neprijetne agitacije.

Boulanger.

Kmalu bode svet pozabil ime tega moža, ki sedaj ne igra v političnem življenju nobene vloge.

Število njegovih pristašev v zbornici se krči. Nekateri so se že zopet pridružili republikanom, drugi pa monarhistom. Semtertja ja kak časopis še prinesel kako vest o generalu, o katerem se je še lani mislilo, da bode kedaj predsednik ali pa celo cesar. Te dni je „H. C.“ objavil nekatere podrobnosti o Boulangerji. Ta list je izvedel, da so prve volitve Boulangerjeve le malo stale, ker je narod bil jako nevoljen z oportunisti. Še le, ko je general kandidoval v departementu „Nord“ se je potrebovala večja svota, 200.000 frankov, katero so dobili od grofa Pariškega. Pri občnih volitvah se je pa na Boulangerjeve namene izdalo do 3 milijone, katere je dala vojvodina Uzes. Večina te svote se pa za agitacije ni porabila, temveč je ostala v žepih nekaterih vodij. Dillon, ki poprej ni nič imel, je obogatel, da sedaj živi kot rentir. Urednik „Lanterne“ je tudi spravil na 100 000 frankov. Boulangerjev upliv je jel pešati, ko je z ljubico svojo potoval v Španijo baš tedaj, ko bi bil moral biti na Francoskem, ker je v treh krajih bil postavljen za kandidata. Njegova ljubica, neka spri-dena ženska, je imela tak upliv nanj, da je vse storil, kar je hotela. Pripravila ga je, da ni ničesar storil, ko je bil voljen v Parizu. Tedaj bi bil lahko spuntal Pariz in se proglasil za predsednika republike. Ljubica ga je pa vedno odgovarjala od vseh odločnih korakov, ker je bila podmičena od vlade.

Dopisi.

Od primorske meje 6. aprila. [Izvirni dopis.]

Dolgo časa že slišijo se tožbe, da narodna zavednost v nas vedno bolj peša, da je odločno narodnih mož vedno manj, in — če pojde tako dalje da bomo prav kmalu v narodnem oziru popolnoma — mrtvi. Uzrok temu ima svoje korenine v oni „mori“, ki je nedavno odlezla iz Postojnskega okraja. Sumničenje, ovajanje, obrekovanje, komplimentovanje pri višjih osebah v škodo rodoljubnim možem, vzajemno poviševanje in lastna hvala, kakor tudi lastna moč in bogastvo, to je bil nekaterim plemenitnikom v — srednjem veku program in vodilo v življenji. Pravijo pa, da „na sedem let vse prav pride“, in ker je sedemkrat sto = sedem sto, morda se lahko prislovica zasuče tako, da „tudi na sedemsto let vse prav pride“; zato so nekedaj, v dobi „paševanja“, neki gospodje, slučajno zbrani v Postojni, trkali na svoja plemenita prsa in trdili liki konjski in drugi mešetarji svoj „prmojduš“, da oni in le oni so, kar so. „Wir Aristokraten...!“

No, in ker nemški „riterji“ pred sedmimi sto leti neso znali in tudi ne govorili družega kot svoj „tajč“, tako tudi naša najnovejša „aristokrata“ že v čast smojemu plemstvu (ki pa ne presega navadnega „von“) nesa rabili in še sedaj ne rabita (jednega je nestalo) družega kot nemški jezik; le kot poseben „lüksus“ jima je kakšna italijansko-nemško-slovenska mešanica. Toda, zato se ne bode nikdo jokaj, ne „točil solza“, če teh par gospodov govori tuj jezik, ne hoteč se posluževati blagglasne slovenščine, katere se pa že nekda neso hoteli učiti in za katero še nikdar neso goreli, ker Slovenci baje nemo plemstva, to še ne bi bilo nič, a gospodje so, odkar so izvedeli, da ima „aristokracija“ povsod nekda prednost, je li so neljube jim in nesimpatične osebe, in sploh njihovim protinardnim težnjam nasprotujoče ljudi črniti, sumničiti, tožiti in sploh oškodovati, kjer le je mogoče. Dan-

danes se pa v nekih slučajih izvajajo iz samega sumničenja opasnejše posledice skoro kot iz jasnih fakt: revež trpi!

Prejšnji predsednik Senožški čitalnici želel je društveno sobo izbrati v zasebni hiši, da ne bi bila več v gostilni. Vsak pameten človek moral bi mu v tem pritegniti; a onim, ki imajo denar in z njim tudi oblast, to ni bilo prav, predlog ni bil vsprejet. Zmagali so gospodje, kojim je čitalnica le molzna krava, da jim ni treba naročati zase časnikov in ne od svojih ljubih znancev hoditi čitat v tujo hišo. Novi predsednik Senožški čitalnici je znan nemškutar, kojemu „leibjournal“ je zloglasna „Schulzeitung“ in občevalni jezik nemški. Društvo samo pa ima 2, reci: dva slovenska lista. Prejšnji predsednik si sicer tudi ni pridobil lavorik za čitalnične zasluge, a mož je vender Slovenec, z dušo in telesom Slovan, kateremu štejejo v greh narodno naidušenost in pa to, da nosi „srce na jeziku“. Plemenitima gospodoma je le zato trn v peti, ker se jima ne boji naravnost povedati resnico. Omenjenima gospodoma ni do čitalnice in ne do slovenščine, slovenska lista čitata, recte: pregledata le zato, da se osvedočita, če jih morda nema „nedeljsko“ ali „sobotno“ pismo pri — „fraku“. Stari predsednik, duša društvu, in v jednoličnem trgu jedini „spiritus agens“ je izstopil in prav je učinil.

Zdaj ni v Senožčah nikake zaupnosti več in sploh tudi na okolu se narodnjak boji govoriti z narodnjakom, da ga kak „plavec“ ne bi takoj zatožil in očrnil s panslavizmom in vsemi mogočimi lažmi.

Gospod urednik, povem Vam lahko tudi že naprej, kakšne posledice bodo imele te vrstice, če zagledajo beli dan, ne da bi imel proroškega duha: Prečitavši „senzačni“ dopis z veliko pozornostjo, stopili bodo štirji ali pet gospodov skupaj in od a do z bodo pretresali vse in vsacega, kdor zna pisati in sploh piše za tisk slovenščino: Kdo je to pisal, da ga bomo? Ko ga dozdevno najdejo, ali se jim kdo vidi sumen, tedaj se pa začne zopet: ovajanje, obrekovanje, komplimentovanje pri višjih osebah v škodo namišljenemu dopisniku. Ko bi jim bilo dano, pogreznili bi ga v duo pekla. Kaj bi gospodje počeli, ko bi prišlo pa vse na dan?

Domače stvari.

— (Volilni shod) za dopolnilne volitve v mestni zbor iz II. razreda je danes zvečer ob 7. uri v mestni dvorani. Jutri zvečer je volilni shod za I. razred.

— (Za dopolnilne volitve v mestni zbor Ljubljanski) je zanimanje jako mlačno. Včerajšnji shod volilcev III. razreda bil je tako malobrojno obiskan, kakor menda že par desetletij ne. V očigled tej silni pije udeležbi tudi pravega zborovanja bilo ni, ker bi bilo vsekakor čudno, da bi, kakor je gosp. dr. vitez Bleiweis-Trsteniški opazil, par volilcev postavljalo kandidate v tem razredu, ki šteje nad tisoč volilcev. Gosp. dr. vitez Bleiweis naznanil je došlim volilcem, da bode „meščanski volilni odbor“ v tej zadevi se posvetoval in po dosedanjem običaji predlagal za

kristalnih sklenicah ponujajo najslajše sadje in najredkejšo slaščice? ...

II.

In še vedno je sedel tukaj satan, čelo od skrbij nagubančeno, ter si belil glavo. In ker ni našel ničesar prav ničesar, — tudi satan ima svoje nerodovitne dni — udaril je večkrat s pestjo po mizi ter škripal z zobmi.

Kar nekdo zastoče: „Visokost!“

Glas je prihajal iz plamenečega kotla. Bil je glas pesnika, ki je stoprav pred kratkim prišel v kraljestvo temé; tam se je v temperaturi neprijetne gorkote pokoril za preveliko žarovitost, s katero je opeval živo zlato kodrov in sneg nedrija, v katerem cvete duhteča roža.

„Kdo me ogovarja?“ vpraša hudobec.

„Nekdo, ki bi rad vaši visokosti pomagal iz zadrege, ako bi vaša visokost blagovolila pokloniti mu samo za hip dopust iz kipečega kotla njegovega.“

„Nič več kot jeden hip? Naj bode! Dopust je dovoljen.“

Pesnik zleze iz kotla, iztegne se všečno v svežem zraku ter potem z vsemi izrazineizmerne slasti prične deklamovati neko Heinejevo pesen.

„Govori!“ zapove satan nepotrpežljivo.

„Čuj torej, o gospod in mojster! V velikem mestu, iz katerega sem prišel, stoji hiša, in ta hiša ima balkon. Na balkonu stoji lavorjeva drevesa, noseča na svojih vejah še ne razvite popke. Pod lavorji sedi deklica plavih las in modrih očij. Veze ali pa drži, v sanje utopljen, v roki knjigo, katere ne čita. Ako bi se vaša visokost hotela podati k tej mladi dami, — ta vam bode povedala najgrozovitejšo muko peklen ko.“

Ker je hip pretek, vrgli so pesnika zopet v kotel. A dolgo časa ni čutil pekočega ognja, ker je mislil na pesen, ki mu je zvenela z ustnic, in je bil omamljen od njene blagglasnosti.

III.

Hudobec pa ni bil posebno zadovoljen s svetom, ki ga je prejel. Ni mu hotelo v glavo, da bi zemljanka bila bolj zvedena v vedi muk kot on, knez večnega pekla. Ker pa baš ni imel ničesar opraviti, in ker mu ni moglo nikakor škodovati, ako bi poskusil to pustolovino, sklenil je podati se na zemljo. Razpel je črne peroti, preletel prostor večne temé, plaval na to za trenotje v solčnem vetru in uverivši se o legi mesta, švignil je naravnost doli nanje. Naslednji hip našel je bil hišo, ki je nosila balkon,

na katerem je sedela mlada deklica, s knjigo na kolenih, pod lavorjevimi drevesi z rožnobjimi popki. A zdajci ga popade silna jeza. Ljuto stisne pesti ter sklene, pesnikovemu kotlu podložiti še nekoliko tisoč butar trsja. Kajti vse je kazalo, da ga je ta imel za norca. Hudobec je samo od daleč motril to sanjarsko dete pod cvetočimi vejami, in takoj mu je bilo jasno, da v tej kodrasti glavici ne more biti zle misli; ko pa je sanjarko zrl od blizu, izginila mu je najmanjša dvojba. Bled zlat svit ležal je rahlo na njenih laséh, kakor razpršen svetniški sij; iz njenih očij, ki so bile prozornejše, nego čista voda gorskega jezera, odsevala je neskončna sladkost; sneg njenega neprimerno belega čela razlagati je bilo mogoče le iz séna, ki je je oveval; in v vsem: v njenih jedva otvorenih ustih, v vitkosti njenih rok, njenih bledih prstov, v otročji nežnosti njene rasti, v vsem njenem bitji, spominjačem deklice iz otroške šole, katere še ne vznemirja niti dih strasti, dà celó v deviških gubah njene visoko zapete obleke — v vsem, prav v vsem izražena je bila tista dražestna nedolžnost, ki se divi vsaki stvarici, ki niti ne vé, da je zlo na svetu, in ki bi vroče solze pretakala nad hroščem, katerega je pohodila neprevidna noga v vrtnem pesku. Satan, ki je že marsikatero imel v svojih krempljih, spo-

kandidate izstopivše mestne odbornike, izimši jednega, ki neče več prevzeti mandata, pri tem pa po možnosti uvaževal želje, ki sta jih izrekla v imenu „Obrtniškega društva“ in obrtnikov gospoda volilca Drag. Hribar in Sturm. — S tem je bil shod končan.

— (V Monakovo) se je odpeljal sinoči presvetli cesar, da pohodi princa Leopolda in princesinjo Gizelo; v soboto vrne se zopet na Dunaj, potem bo pa bival v Schönbrunu.

— („Edinosti“) uredništvo prevzel je gosp. Makso Cotič, ki je že nekaj časa fiktivni urednik in ta za Primorsko velevažni list z izredno spretnostjo in v pravem duhu ureduje.

— (Slavjanski) koncertoval bode dne 23. in 24. t. m. v Belem gradu v gledališči.

— (Letošnji redni zbor) kranjskega odseka I. občnega uradniškega društva Avstro-Ogerske, pa tudi letošnji redni zbor hranilnega in posojilnega uradniškega društva v Ljubljani bodeta v nedeljo 13. aprila 1890 točno ob 10. uri dopoldne v dvorani tukajšnje Schreinerjeve pivarne (Bierhalle), sv. Petra cesta.

— (Vojaška godba) bode ta mesec v „Zvezdi“ svirala vsak četrtek popoldne od 5. do 6. ure in vsako nedeljo od 1/2 12. ure dopoldne.

— (Mestni zastop v Belem gradu) izročil bode napravo vodovoda g. Smerekarju iz Mannheima, istemu, ki je napravil načrte za vodovod Ljubljanski. — Tudi Zemunski vodovod bode g. Smerekar delal.

— (Vreme.) Po prekrasnih praznikih se je vreme prevrglo. Včeraj je začelo malo škropiti, danes pa ves dan drobno dežuje in temperatura se je čutno ohladila.

— (Kamniško učiteljsko društvo) ne bode zborovalo dne 17. ampak teden pozneje, dne 24. aprila.

— (V Gorici) zaprli so onih pet lahončičev, ki so kot vojaški novinci dne 10. marca v Gradiški tako silno razgrajali. Zatoženi so razžaljenja velečastva.

— (Iz Velikega Gabra) se nam piše 8. aprila: Dne 3. aprila t. l. popoldne je gorelo na Felečnem Vrhu v župniji Javorski v sodnem okraji Litijskem, ter je ondodnim posestnikom večinoma vse pogorelo, kajti burja, ki je veliki četrtek pihala je požrešnemu ognju izvršitev v toliki meri pospeševala, da je bilo nemogoče kaj zdatnega rešiti, ker na istem hribu nimajo niti vode, niti potrebnega gasilnega orodja. Odrasli ljudje, gospodarji in gospodinjice so se na jutro napominale dne peljali v Zatičino na semenj, ter za varuhe — oziroma brez varuhov otroke same doma pustili, ki so v neki hiši na peči zakurili, ter tako prouzročili nesrečni požar. Velikokrat so se že stariši v obče svarili, da naj ne puščajo samih otrok za varuhe doma — pa kakor slučaj zopet kaže — brezuspešno! Stariši! bodite previdni za časa, ter ne puščajte samih otrok — brez varuhov doma — da vas ti ne ponesrečijo.

— (Iz Št. Petra na Notranjskem) se nam piše: K poročilu o požaru v Zagorji, ki se Vam je na Veliko soboto poslalo, povem naj še to, da so pogorela poslopja 6 posestnikom: Antonu

znal je takoj, da še nikdar ni imel opraviti s katero, ki bi bila tej le količkaj podobna. Niti na misel mu ni prišlo, da bi jo izkušal. Kajti dasi sicer za taka čustva ni bil posebno dostopen, čutil se je ta pot gineneza od tolike čistosti in sladkosti. Če prav se je budó jezil nad tem brezuspešnim potovanjem, moral se je vender glasno zakrohotali, spomnivši se, da je prišel sem to deklico prosit iznajdbe kakove muke, — to dete, tega angelja!

Vsekakor pa je hotel poskusiti. Sicer je dobro vedel, da bode vse zaman. Zastonj pa vender ni hotel, da bi bil napravil to pot; v ostalem pa se je držal besed: „Nič se ne more vedeti naprej!“

Stopil je torej naprej, poklonil se uljudno ter razložil uzrok svojemu pohodu, a takoj dostavil svoje opravičevanje radi tako smešne namere. Satan je namreč dovršen kavalir, posebno proti damam.

Ona široko odpré nedolžne svoje oči.

„Kaj? Muko, ki je grozovitejša od vseh muk peklenskih?“

„Tako je! A prosim, pozabite to neumno zahtevanje in odpustite, da...“

„Nu,“ pravi ona z otroškim usmevom, „jaz mislim, da bi se ne bili mogli obrniti na bolj pripraven naslov.“

Faturju (klobučarju), pri katerem je začelo goriti, L. Šabcu, Ant. Šušteršiču, L. Faturju, Ivanu Kavčiču in Česniku. Postojnsko gasilno društvo pod g. Petriča vodstvom je jako marljivo delovalo in omejilo požar. Srčna hvala Postojncem, isto tako pa tudi Šentpeterčanom, ki so nam tako brzo pribiteli na pomoč. Pogorelci so zavarovani, a zavarovalnina ne bode tolika kakor škoda, ki se ceni na 4000 do 5000 gld., ker je razen poslopij pogorelo tudi mnogo sena, slame in raznega orodja. Kako se je ogenj pričel, doslej še ni dognano.

— (Poskušen samomor.) Kakor čitamo v „Triester Zeitung“ hotela v pondeljek dopoldne 33 letna kuharica Marija Belec iz Šent Vida nad Ljubljano s parnika „Tibisco“ skočiti v morje, a mornarji so ta namen preprečili in jo izročili redarski straži.

— (Razpisane) so učiteljske službe: V Črnomlju služba 3. učitelja. Plača 500 gld. — V Dragatuši služba 2. in 3. učitelja (oziroma učiteljice) Plača 450 in 400 gld. in stanovanje — V Vrhu služba učitelja in vodje. Plača 450 gld., priklada 30 gld. in stanovanje. Prošnje do 25. t. m. — V Robu služba učitelja. Plača 450, priklada 30 gld. in stanovanje. — V Starem Logu služba 2. učitelja. Plača 400 gld. in stanovanje. Prošnje do 4. maja.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 8. aprila. Strajk zidarskih pomočnikov se nadaljuje. V Neulerchenfeldu zbralo se je toliko ljudstva, da je moralo redarstvo poseči vmes in celo ulico zapreti. Na „Schmelz“ zbralo se je 3000 delavcev, katere so redarji razgnali.

Dunaj 8. aprila. V Neulerchenfeldu bili so veliki izgredi. Na tisoče ljudij zastavilo je ulice in trge, zasmehovalo in psovalo policijo in metalo kamenje vanjo. Redarji razganjali so izgrednike s sablami in več osob prijeli.

Dunaj 8. aprila. Zvečer so izgredniki v Neulerchenfeldu hudo razsajali. Napali so tri žganjarije. Jedno so popolnoma razdejali in vse odnesli, kar je bilo v njej. Ko so žganje popili, prevrnili so svetilko in prodajalnice zažgali. Tudi druge prodajalnice so zelo poškodovali. Redarji bili so v tolikej množici nasproti brez moči. Napadov na policijo udeleževali so se tudi dečki. Ker so izgredniki bili vedno strastnejši, začeli so redarji energičneje postopati. Ko se je jelo streljanje, hoteli so trgovci zapirati svoje prodajalnice. Nekemu trgovcu s porcelanom, ki ni pravočasno zaprl, razbili so vse blago. Ko je došlo vojaštvo, začelo je deževati in množica se je deloma umaknila.

Dunaj 8. aprila. V Neulerchenfeldu so izgredniki redarje kamnjali. Poslednji so streljali z revolverji in se branili s sablami. Več izgrednikov ranjenih. — Izgredniki skušali so oprostiti osebe, katere je bila policija prijela. Ko so bili že v stražnici, vrvela je množica za njimi in stražnico popolnoma razdejala. Izgredniki razkropili so se potem po ulicah in

„Kaj?“ vsklikne hudobec. „Vi veste za tako muko?“

„Moj Bog — dà.“

„Grozno muko?“

„Vsaj imajo jo za tako.“

„In neskončno muko?“

„Gotovo. Neskončno — kajti spomin daje jej večno trajanje.“

Hudobec je gledal, okamenel od čudenja.

„Poslušajte,“ ona znova izpregovori, sledeč z očmi metulju belinu, ki je v solnčnem svitu letal od veje do veje. „Tistega, katerega hočete kaznovati, pripeljali boste sèm-le. Sèm-le, na ta balkon, pod ta-le rožasto cvetoča lovorjeva drevesa. Pokazala mu bodem vzenje, katero delam, knjigo pravljic, katero čitam. Ne bodem ga pogledala, ne bodem se mu smehljala, in ako bode koprnal po mojih ustnicah...“

„Koprnal bode po njih.“

„Dà. Ako bode koprnal po njih...“

„Potem?“

„Potem mu jih bodem odrekla,“ rekla je z glasom, ki je zvenel tako sladko, da so se od veselja razvili vsi cvetovi na balkonu.

začeli razbijati in pleniti prodajalnice, katerih so več popolnoma razdejali.

Dunaj 8. aprila. Ob 8. uri zvečer odšla sta dva eskadrona konjice in batalijon pešcev v one ulice, kjer je bila nevarnost.

Cetinje 8. aprila. Knez, kneginja in obitelj odpotovali so v Bar pričakovat kneževa zeta, vojvodo Leuchtenberškega in velikega kneza Petra Nikojajevića s soprogo.

Pariz 8. aprila. Da je italijanski kralj bivšemu ministru vnanjih zadev, Spullerju, po njegovem odstopu podelil visok red, napravilo je tukaj najboljši utis in zmatra se za vidno znamenje, da si italijanska vlada prizadeva, gojiti prijazne razmere s Francosko. Kakor se kaže, pripravljajo se tudi francoski vodilni denarni krogi, da se bolj približajo Italiji.

Pariz 8. aprila. Minister Ribot dobil je od italijanske vlade oficijalno naznanilo, da pride iz treh vojnih ladij obstoječa divizija, pod poveljstvom podadmirala Lovere v Toulon pozdravit predsednika Carnota. Kakor se čuje, pričakuje se tudi oddelek brodovja španskega.

Pariz 8. aprila. Ribot zahvalil se je italijanskemu veleposlaniku Manebrei na naznanilu, da se odpošlje italijanska eskadra v Toulon in zagotovil, da je Carnot ta čin mejnarodne dvorljivosti z živahnim zadovoljstvom vsprejel.

Dunaj 9. aprila. Vojaštvo naredilo večeraj ob 10. uri mir. Vsega vkupe 37 osob zaprtih. Več civilstov in deset redarjev ranjenih, mej njimi nekateri teško. Množica razbila je vrata in okna dveh stražnic.

Berolin 9. aprila. Državni zbor sklican na 6. dan maja.

Frankobrod ob Menu 9. aprila. Od delavskega vlaka, namenjenega v Frankobrod, odtrgali so se pri postaji Goldstein trije vagoni in se prevrnili čez nasip. 27 delavcev ranjenih, mej njimi osem teško.

Bordeaux 9. aprila. Delavci štirih tovarn za belo steklo ustavili so delo in zahtevajo zboljšanje mezde za 25 odstotkov.

Razne vesti.

* (Cesar Viljem) posetil bo baje cesarico avstrijsko Elizabeto v Wiesbadenu. Priprave se že vrše.

* (Visoke šole na Moravskem.) Ker je naučni minister zahteval, da bi imele visoke šole na Moravskem biti tako urejene, da so Čehom in Nemcem jednako pristopne, poziva „Moravska Orlice“ češke slušatelje Pražke in Brnske tehnike, naj delujejo na to, da se ali nemška tehnika v Brnu utrakvizuje, ali pa tudi češka ustanovi. Tehnika v Brnu pa se je v resnici ustanovila jednako za Čeha kakor za Nemca. To se vidi iz tega, da se je pri otvorenju Brnske tehnike zahtevalo od profesorjev, da predavajo v češkem in nemškem jeziku. Spremenilo pa se je to, ko je bil ravnateljem tehnike izvoljen odločen Nemec, ki je deloval na to, da se tehnika popolnoma ponemči.

* (Rimsko grobovje) zasledili so blizu Solnograda. Posebno pozornost vzbujajo precejšnje število izkopanih staro-rimskih posod, zlasti pa jedna, ki je steklena.

* (Največji časnik na svetu) je „Illustrated Quadruple Constellation“ ki je izšel leta 1859. v New-Yorku. Časopis je velik kakor biljard, dolg 8 1/2 čevljev in širok 6 čevljev. Izšel je onega dne, ko so obhajali v Zedinjenih državah stoletnico svoje neodvisnosti. Obsega 8 strani, na vsakej strani je 13 predelkov in ti so po 48 palcev visoki. List ima izhajati le jedenkrat vsako stoletje; papir pa je tako trden, da tehta vsaka rizma 3 cente. 40 osob delalo je neprestano 8 dni, da so dovršili prvo številko, ki je veljala 50 centimov. Tiskali so jo v 28 000 izvodih, od katerih je pa jako malo še ohranjenih. Med tekstom se nahaja tudi več čednih slik, čudno pa je, da v celem listu ni nobene reklame. — Najmanjši časopis na svetu pa je „El Telegrama“, ki izhaja v Guadalajari v Meksiki in ima 200 krat manjšo obliko od največjega.

* (Veliko družbo ponarejalcev) zasacili so v Bologni. Ponaredili so baje za 25 milijonov frankov italijanskih in španskih bankovcev. Zaprli so že 17 osob, mnogim jako odličnim osobam, ki so v Londonu in v Parizu ponarejene bankovce razpečavale, pa so na sledu.

* (Grozno hudodelstvo). V vasi Banjan v Bosni so pridrli v moči od 26. do 27. sušca trije oboroženi možje v hišo Gjura in Stane Kovačević, ja napali, usmrtili in oropali, Angjo Nikolić pa, ki je bila tudi v hiši, ranili; nato pa so misleči, da so vse tri osebe mrtve hišo zažgali ter odšli. Angji Nikolić, ki se je le delala mrtvo, pa se je po njih odhodu posrečilo uiti. Lopove so uže dobili in Angja Nikolić jih je tudi spoznala za prave.

„LJUBLJANSKI ZVON“
 stoji
 za vse leto gld. 4.60; za pol leta
 gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijske srečke 5. aprila.

V Linci:	80,	50,	37,	38,	53.
V Trstu:	2,	89,	18,	70,	81.

Tuji:

8. aprila.

Pri **Stonu**: Stare iz Mengša. — Bolta iz Sentjanža. Pick iz Frankobroda. — Grašič iz Podene. — Žgur iz Bele cerkve. — Hirschenfelder iz St. Vida na Glinici. — Gram-povčan z Vrhnik. — Strohal iz Slatine. — Strohal iz Zageba. — Strohal iz Karlova. — Colanti, Previsani, Blasoni iz Vidna. — Löw iz Praga. — Hofbauer iz Savinjske doline.

Pri **Maliči**: Hemser, Kohn, Oresnik, Deutsch, Polzer, Ernest, Baumgartner, Hilfreich, Oberhofer z Dunaja. Dr. Faber iz Gorice. — Fussenegger iz Trnovega.

Pri **Avstrijskem cesarju**: Perko iz Jesenic. — Ausenik iz St. Jarneja.

Pri **južnem kolodvoru**: Branca iz Lipskega. — Luster iz Senja. — Leuschner z Dunaja. — Covi z Reke.

Umrlj so v Ljubljani:

7. aprila: Ana Šantel, delavka, 35 let, Florjanske ulice št. 23, za jetiko.

8. aprila: Neža Ravnikar, delavčeva žena, 47 let, Vegove ulice št. 12, za jetiko.

V deželni bolnici:

8. aprila: Marija Ulčar, gostija, 74 let, za plućnico. Ivan Milave, davčni uradnik, 43 let, za rakom.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
7. aprila	7. zjutraj	734.5 mm.	4.0° C	sl. zah.	jas.	0.00 mm.
	2. popol.	729.8 mm.	17.2° C	sl. zah.	jas.	
	9. zvečer	727.8 mm.	8.4° C	sl. zah.	jas.	
8. aprila	7. zjutraj	723.3 mm.	5.6° C	sl. zah.	obl.	5.50 mm.
	2. popol.	719.6 mm.	13.8° C	m. jz.	obl.	
	9. zvečer	719.6 mm.	8.2° C	brevz.	obl.	

Srednja temperatura +9.1° in 9.2°, za 1.1° in 0.3° nad normalom.

Izkaz avstro-ogerske banke

z dne 7. aprila 1890.

		Prejšnji teden
Bankovcev v prometu	403.355.000 gld. (+ 3.066.000 gld.)	
Zaklad v gotovini	241.209.000 " (+ 323.000 ")	
Portfelj	149.661.000 " (+ 5.412.000 ")	
Lombard	23.335.000 " (+ 202.000 ")	
Davka prosta ban-kovčna reserva	41.267.000 " (— 4.225.000 ")	

Dunajska borza

dné 9. aprila t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	88.55	88.30
Srebrna renta	88.65	88.60
Zlata renta	110.20	110.25
5% marcna renta	102.95	102.90
Akcije narodne banke	937.—	941.—
Kreditne akcije	303.25	301.75
London	119.—	119.—
Srebro	—	—
Napol.	3.44	3.43 1/2
C. kr. cekini	5.63	5.63
Nemške marke	58.37 1/2	58.37 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132 gld. 20 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	178
Ogerska zlata renta 4%	102	40
Ogerska papirna renta 5%	99	60
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	117	—
Kreditne srečke	100 gld.	187
Rudolfove srečke	10	21
Akcije anglo-avstr. banke	120	150
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	—

IGNACIJ VENCAJZ

načelnik pri sv. Križi pod Litiijo

umrl je po dolgi, mučni bolezni v jutro 9. dne malega travna.

Pogreb bode v jutro 11. dne i. m.

(293)

Žalujoči ostali.

Blago za obleko.

Peruvien in dosking za visoko duhovščino, predpisano blago za uniforme c. in kr. uradnikov, potem tudi za veterance, gasilce, telovadce, livre.

Sukno za billard in igralne mize, loden tudi nepremočljiv za lovske suknje, blago, ki se sme prati.

Potni plačidi od gld. 4—12.

Vse to ceneje kakor kjer koli in le najboljše trajne baže.

Jan. Stikarofsky v Brnu.

Največja zaloga sukna v Avstro-Ogerskeje. Uzoreci zastoj. Za gg. krojaške mojstre najbogatejše in najlepše knjige uzorcev. Pošiljatve nad gld. 10.—franko. Pri mojej konstantnej zalogi gld. 200.000 in pri mojej svetnej trgovini se razume samo po sebi, da ostane mnogo ostanikov, in ker mi ni moč od njih pošiljati uzorcev, vzamem tako naročene ostanke nazaj, jih zamenjam ali pa denar nazaj pošljem. Barva, dolgost, cena morajo se navesti pri naročbi ostanikov.

Dopisovanje v nemščini, madjarščini, češčini, poljščini, italijanščini in francoščini. (141—12)

Na najnovejši in najboljši način

umetne

(1083—28)

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombo-vanja in vse zobne operacije, — odstranjuje zobne bolečine z usmrtenjem živca

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradeškega (čevljarskega) mostu, I. nadstropje.

Cena gl. 3.75

S koledrom gl. 4.75

Američanska urazbudilom

na sidro

s po noči svetečo cifer-nico. Visokost 18 cm, s po-niklenim kovinskim okrovom.

MAYER-jeva

tovarniška zaloga ur. Dunaj, I., Bauernmarkt 12.

Če se vzamejo tri ure, pošljejo se franko na vsako poštno postajo. (187—11)

Srbske narodne pesmi

o boju na Kosovem.

Iz zapuščine

Ivana Mohorčiča.

V Ljubljani.

Založil Dragotin Hribar. — Tiskala „Narodna Tiskarna“ 1889.

Knjižica bode gotovo vsa-komu, ki se zanima za so-brate Srbe in njih pesem, dobro došla.

Dobiti je v „Narodni Ti-skarni“ v Ljubljani za ceno 30 kr., po pošti 32 kr.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Zobozdravnik
AVGUST SCHWEIGER

ordinuje vsak dan od 9. do 12. ure dopolu-dne in od 2. do 5. ure popoldne.

Stanuje (908—47)

v hotelu „Pri Maliči“, II. nadstropje, št. 23.

Nova neprekosljiva Pariška plomba, priznana od avtoritet za najboljšo, zobem jednake barve ter na-domesti v svojej trajnosti zlato plombo.

Umetne zobe in cela zobovja ustavlja po najno-vejših ameriških metodah, ne da bi se odstranile korenine. Za vsak komad jamči.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Štev. 6749.

Razglas.

IV. 659 77.

C. kr. za mesto del. okr. sodišče v Ljubljani naznanja, da se je na prošnjo dedičev Josipa Rebola, zastopanih po kura-torji g. Emilu Gutmanu v Ljubljani in pooblaščenici g. dr. Papeži v Ljubljani dovolila **prostovoljna dražba** gozdnega lesa parcele št. 376, zemlj. ulož. št. 37, davčne občine Gameljne, ki meri 16 oral in 474 □ sežnjev, v kolikor sestoji iz smrek, borov-cev in jelk, debelih 10 palcev jeden meter nad zemljo, ter se je do-ločil dražbeni dan

21. aprila 1890

in, če potreba, na sledeče dneve, vselej dopoldne od 10.—12. ure in popoldne od 3.—5. ure na lici mesta parcele št. 376 v Gornjih Gameljnah.

Dražbeni pogoji, po katerih mora vsak dražbenik pred ponudbo uložiti pri dražbenem poverjeniku 300 gld. varščine, morejo se ogle-dati pri tukajšnjem sodišči, potem pri g. Emilu Gutman-u, c. kr. pristavu c. kr. finančne prokurature v Ljubljani, in v pisarni gospoda dr. Papeža v Ljubljani.

V Ljubljani, dne 22. marca 1890.

(358—3)

Štev. 4934.

Volitveni razpis.

V zmislu §. 17. občinskega volilnega reda za deželno stolno mesto Ljubljano se daje na znanje, da bodo letošnje **dopolnilne volitve občinskega sveta** vršile se kakor običajno v **mestni dvorani**, in da bode volil:

dné 14. aprila III. volilni razred,
dné 16. aprila II. volilni razred,
dné 18. aprila I. volilni razred,

vsak od 8. do 12. ure dopoldne.

Če bo treba **ožje volitve**, vršila se bode v dan po prvi volitvi, t. j. dné 15., oziroma 17. in 19. aprila tudi dopoldne od 8. do 12. ure v mestni dvorani.

Izstopijo letos sledeči gospodje občinski svetovalci, in sicer izmed izvoljenih:

a) od III. volilnega razreda:

Dolenec Oroslov,
 Nolli Srečko,
 Tomšič Ivan,

Valentinčič Ignacij,
 Železnikar Ivan;

b) od II. volilnega razreda:

Hrasky I. Vladimir,
 Dr. Tavčar Ivan,
 Zitterer di casa Cavallchina
 Mat. vitez;

c) od I. volilnega razreda:

Dr. vitez Bleiweis-Trsteni-ški Karol,
 Petričič Vaso.

Mej letom odpovedala sta se občinskemu svetovalstvu dr. Vošnjak Josip iz II. volilnega razreda in dr. Moschè Alfons iz I. volilnega razreda, umrl pa je Pakič Miha iz I. volilnega razreda.

Voliti bode torej III. volilnemu razredu 5 članov, II. in I. vo-lilnemu razredu pa po 4 člane občinskega sveta.

V Ljubljani, dne 4. aprila 1890.

Župan: Grasselli.

za c. kr. državne uradnike!

Podpisana tvrdka priporoča svoje usluge za letošnje pomla-dansko sezono po jako znižanih cenah, kakor tudi za napravo

gala- in službenih uniform

za c. kr. državne uradnike po najnovejših predpisih, ravno tako svojo bogato izbrano zalogo predpisanih vrst sukna in k tem spadajočih predmetov.

J. N. Potočnik

v Domžalah. (291—1)

za c. kr. državne uradnike!